

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. For overtrædelse af forskrifter, der er udstedt efter § 85, stk. 1, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

Sagernes behandling.

§ 119. Sagerne behandles som politisager, jfr. dog stk. 3.

Stk. 2. Angår sagen et forhold, hvor der opstår spørgsmål om betinget frakendelse af førerretten, kan de retsmidler, der er nævnt i retsplejelovens kapitel 68, 69, 71 og 72, anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager. Offentlig forsvarer beskikkes efter samme regler som i sager, hvor der bliver spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde og hæfte. Retsplejelovens § 934, stk. 1, finder ikke anvendelse.

Stk. 3. Angår sagen et forhold, hvor der opstår spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten, behandles den efter samme regler som sager, der påtales af statsadvokaten. Tiltale for underretten rejses dog af politimesteren, der tillige kan opgive eller fratage tiltale. Tiltalen rejses efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Tilbageholdelse af køretøjer.

§ 120. Er såvel føreren som det motor-drevne køretøj, med hvilket overtrædelsen er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder, sagsomkostninger, erstatningsbeløb eller præmier for lovpligtig ansvarsforsikring er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder reglerne i retsplejelovens §§ 745 og 746 om beslaglæg-

gelse af ting, der findes at burde konfiskeres, tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, for så vidt den findes påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var føreren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse med hensyn til førere, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

Standsnings- og parkeringsafgifter.

§ 121. Politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

- 1) § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2,
- 2) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 3) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter § 92, selv om forbudet ikke angives ved afmærkning,
- 4) andre bestemmelser om standsnings eller parkering, der fastsættes i medfør af §§ 92 og 93, og
- 5) de bestemmelser om benyttelse af parkometre, der udfærdiges i medfør af § 107, stk. 2, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Afgiften tilfalder statskassen.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsnings eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om:

- 1) størrelsen af den nævnte afgift og
- 2) fremgangsmåden ved pålæggelse af afgiften og opkrævningen af denne.

Parkeringskontrollører.

§ 122. Justitsministeren kan bestemme, at det inden for bestemte områder overdrages særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet, helt eller delvis at